Senatsverwaltung
für Inneres und Sport

Berlin

Çarpıtılmış
İslam ve Demokrasi

İslam ve demokrasiye ilişkin ekstremist
yorumlara karşı argümanlar

Zerrbilder von Islam und Demokratie

صور مشوهة عن الإسلام والديموقراطية

Demokrasi الحرية
القانون Eşitlik Rechtsstaat
Islam الديموقراطية İslam
Anayasal Düzen الدين

ImFokus

Önsöz

İslam dininin anayasal düzenimizle bağdaşamayacağı iddiaları sıkça duyulmaktadır. Bu iddialar, ancak İslam'ın kötüye kullanıldığı, „İslamizm" olarak adlandırılan yorumlar için geçerlidir. Bu broşürde, bazı kişilerin ortaya attığı, örneğin „seçim hakkı", „erkek ve kadın eşitliği" gibi konuların ve nihayetinde Almanya'nın politik düzeninin tümünün İslam ile bağdaşamayacağı yolundaki münferit iddiaların ne olduğu ortaya konacaktır: Bu iddialar, İslam'a politik amaçlarla başka yorumlar getiren ideologların tezleridir ve biz bu kişileri „islamist" olarak tanımlamaktayız.

Bu kişiler, İslam'ı dinî olmaktan çok politik ideolojilerini gerekçelendirmek ve bunlara görünüşte itiraz kabul etmez bir meşruiyet kazandırmak için kullanmakta ve bu doğrultuda, „gerçek İslam'ı" sadece kendilerinin yaşadığını iddia etmektedirler. Kendilerini çoğunlukla „islamist" olarak görmemekte ve bu tür tanımlamaları kesinlikle reddetmektedirler. Gerek islamist düşüncede olmayan Müslümanların, gerek se islamistlerin ayrı şekillerde de olsa aynı dinî kaynaklara başvurması, bir ayırım yapmayı zorlaştırmaktadır. Bu durum, özellikle Allah'ın kelamı kabul olunan Kur'an ve peygamberin sünnetini kaynak alan islamî hukuk ve değerler düzeni için geçerlidir.

Kur'an ve sünnet, müminler için islam dininin temel ilkelerini teşkil etmektedir. Islamistler, gerek kendileri gerek se islamist düşüncede olmayan Müslümanların dinî konularda aynı kaynakları kullanmakta olmasından istifade etmekte ve bunu selektif yorumlarla kendi politik amaçları doğrultusunda istismar etmektedir.

Devlet ve dinin ayrılığı, Almanya'da anayasal bir ilkedir. Din, kişinin özel yaşamının bir parçasıdır. Din özgürlüğü, hem Anayasa hem de Avrupa İnsan Hakları Konvansiyonu tarafından koruma altına alınmış bir temel haktır. Problemler, ancak dinin politik amaçlarla istismar edildiği zaman çıkmaktadır.

Bu broşür, sözde çelişkilerin çözümüne yardım amacıyla hazırlanmıştır. Bu bağlamda, ekstremist iddialar çürütülecek ve İslam'ın temel ilkeler açısından anayasal düzenimize aykırı düşmeden yaşanabileceği gösterilecektir. Anayasamızın öngördüğü değerler, burada yaşayan Müslümanların çoğu tarafından paylaşılmaktadır. Bu broşür, ekstremist iddialar ve bunları çürütücü argümanların sadece az bir kısmını içermektedir. Amacımız, düşünce, hareketler, din ve anayasal düzen konularının en önemli ilkeleri hakkında yapıcı bir tartışma ortamı yaratmaktır.

Dr. Ehrhart Körting
Senator für Inneres und Sport
(İçişleri ve Spor Senatörü)

Fihrist

S. 3 **Önsöz**

S. 7 **Giriş**

Demokrasi kavramının irdelenmesi

S. 8 / 9 Ekstremist iddia: Demokrasinin bir "din" olduğu iddiası
Ekstremist iddiaya karşı argüman: Demokrasi politik bir sistemdir

S. 10 / 11 Ekstremist iddia: Demokrasiyi kabul etmek çok tanrılılıktır iddiası
Ekstremist iddiaya karşı argüman: İslam ve Demokrasi çelişmez

S. 12 / 13 Ekstremist iddia: İslam'ın siyasî partileri yasakladığı iddiası
Ekstremist iddiaya karşı argüman: Çok partili sistem İslam'a aykırı değildir

S. 14 / 15 Ekstremist iddia: Müslümanların seçimlere katılmaması gerekir
Ekstremist iddiaya karşı argüman: İslam ve seçimler bağdaşır

Hukuk devleti kavramının irdelenmesi

S. 16 / 17 Ekstremist iddia: Parlamentoların kanun çıkarma yetkisi olmaması gerektiği iddiası
Ekstremist iddiaya karşı argüman: Yasama görevi parlamentolara verilmiştir

S. 18 / 19 Ekstremist iddia: Seküler kanunların meşru olmadığı iddiası
Ekstremist iddiaya karşı argüman: Devlet hukuku ve anayasal düzen daima öncelik sahibidir

Kadın ve erkek eşitliği üzerine

S. 20 / 21 Ekstremist iddia: Kadın haklarının ev içinde sınırlı olduğu iddiası
Ekstremist iddiaya karşı argüman: Erkek ve kadın eşit haklara sahiptir

S. 22 / 23 Ekstremist iddia: Kadının dövülebileceği iddiası
Ekstremist iddiaya karşı argüman: Evlilikte şiddet yasağı

S. 24 / 25 Ekstremist iddia: Kadınların tamamen örtünmesi gerektiği iddiası
Ekstremist iddiaya karşı argüman: Örtünme zorlaması şahsî irade hakkı ile bağdaşmaz

Müslümanlar ve gayrimüslimler arası ilişkiler üzerine

S. 26 / 27 Ekstremist iddia: Yahudiler ve Hristiyanların istisnasız "dinsiz" (kâfir) olduğu iddiası
Ekstremist iddiaya karşı argüman: Yahudiler ve Hristiyanların hepsi "kâfir" değildir

S. 28 / 29 Ekstremist iddia: Gayrimüslimlerle ilişki kurmanın yasak olduğu iddiası
Ekstremist iddiaya karşı argüman: Müslümanlar ve gayrimüslimlerin barış içinde beraber yaşaması

S. 30 / 31 Ekstremist iddia: Müslüman olmak istemeyenlere karşı mücadele edilmesi gerektiği iddiası
Ekstremist iddiaya karşı argüman: Dinsel tercihini özgürce yapma hakkı

İslam ve şiddet ilişkisi üzerine

S. 34 / 35 Ekstremist iddia: Müslümanların militan cihat yükümlülüğü ve terörist saldırıların meşru olduğu iddiası
Ekstremist iddiaya karşı argüman: Militan cihat ve terör saldırıları İslam'a aykırıdır

S. 36 / 37 Ekstremist iddia: İslam'dan çıkma (irtidâd) halinde ölüm cezası
Ekstremist iddiaya karşı argüman: Özgür din tercihi İslam'da da vardır

S. 38 / 39 Ekstremist iddia: İslam'a hakaret edenlerin öldürülmesi gerektiği iddiası
Ekstremist iddiaya karşı argüman: Sözde dinsel sebepler şiddeti meşrulaştırmaz

S. 40 / 43 **Kişiler ve örgütlere ilişkin bilgiler**

Giriş

Son yıllarda sosyal yaşamın her sahasında, özellikle internette, islamist çevrelerin şiddet yanlısı marjinal gruplarının gittikçe artan faaliyetlerine şahit olmaktayız. Bu kişi veya gruplar, İslam'a şüphesiz ekstremist yorumlar getirerek, bu düşünceleri Müslümanlar ve Müslümanlığa geçmiş kişiler arasında yaymaya çalışmaktadırlar. Bu ekstremist grupların en belirgin özelliği, tezlerinin kesinlikle doğru olduğu iddiasıdır. Özellikle "gerçek Müslüman" olarak tanınmak için nelerin gerektiği ve hangi – sözde dinsel, aslında siyasal – düşüncelere sahip olmak gerektiği soruları, yalnızca onların fikirleri doğrultusunda cevap bulmaktadır.

Gerçek şudur ki, bu ekstremist düşünceler gerek İslam'a gerek se Almanya'nın demokratik sistemine ilişkin çarpıtılmış sonuçlara götürmektedir. Bu ekstremistlerin iddialarına göre, Müslümanların demokrasiyi reddetmeleri gerekmektedir; zira demokrasi Müslümanlığa uymayan bir idare şeklidir. Yine bu düşünce doğrultusunda, parlamentolara karşı çıkmakta ve Müslümanların seçimlere katılmasını yasaklamaktadırlar.

Daha ötesi, Müslümanlar için şeriatın her zaman için dünyevî kanunlardan üstün olması gerektiğini iddia etmekte, parlamento ve mahkeme kararlarının tanınmamasını istemekte, bunların "küfür" (dini inkar), "şirk" (tanrıya eş koşmak) veya "tâgut" (putperestlik) olduğunu söylemektedirler. Ev içi şiddeti haklı göstermekte ve kadınların ev dışında çalışmalarını yasaklamaktadırlar. Ayrıca, Müslüman olmayanların tümüne "dinsiz" olarak bakılmasını ve onlara mesafe konulmasını istemektedirler.

Bazı gruplar, Müslümanlara militan cihada katılma yükümlülüğü getirmeye çalışmaktadırlar.

Bu tür iddialar gerek İslam'ı gerek se demokrasiyi çarpıtmaktadır. Bu nedenle, bunların açıkça siyasal ekstremist düşünce olarak kavranıp, yanlışlıklarının ispatlanmaları gerekmektedir. Bu amaçla, önce bu ekstremist iddialar olduğu gibi aktarılıp içerikleri izah edilecek, daha sonra aksi ispat edilecektir.

Bunun için, bir taraftan özgürlükçü demokratik anayasal düzenin temelleri ve bu düzenin açık ve demokratik toplumumuzda pazarlık konusu edilemeyecek değerler sistemi ortaya konulacaktır. Diğer taraftan Müslüman din âlimleri ve liberallerin düşünceleri aktarılacaktır. Bu suretle ekstremist çevrelerin ne kadar az kişinin düşüncelerine tercüman olduğu gösterilecektir. Ayrıca Müslümanlar arasında gelişen İslam ve demokrasinin bağdaşırlığı konulu güncel tartışmalar da ortaya konulacaktır. Bu alıntılar, ekstremistlerin İslam ve demokrasi üzerine kurdukları çarpıtılmış senaryoları çürütmekte ve aynı zamanda ekstremist düşüncelerin sınırsız geçerli olarak lanse edilmesi ve Müslümanlara dayatılması teşebbüslerine karşı da ikna edici argümanlar teşkil etmektedir.

Almanya demokrasisi bir hukuk devleti düzeni üzerine kurulmuştur. Bu düzen, halkın kendi iradesinden kaynaklanır ve şiddet ve despotizme yer bırakmaz. Egemenlik halkındır.

Ekstremist iddia

Demokrasinin bir “din” olduğu iddiası

Demokrasinin, dünyevi bir egemenliğe tapılan bir din olduğu iddia edilmektedir. İslamda sadece tek bir tanrıya tapılacağı için, demokrasiyi kabul eden Müslümanların İslam’a aykırı düştükleri savunulmaktadır. Bu nedenle Müslümanların demokrasiyi reddetme yükümlülüğü doğmaktadır.

“Allah’ın yardımı ile (...) demokrasinin bir din olduğunu gösterdik. Ancak bu din Allah’ın dini değildir.”

(Abu Muhammad al-Maqdisi: “Die Religion der Demokratie”, sayfa 8, internet versiyonu, 12.8.2010 tarihinde indirildi)

“Ey dünyevî kanunun ve dünyevî anayasaların köleleri. Ey demokrasi dininin insanları. Biz sizi ve sizin dininizi reddediyoruz.”

(Abu Muhammad al-Maqdisi: “Die Religion der Demokratie”, sayfa 83, internet versiyonu, 12.8.2010 tarihinde indirildi)

Ekstremist iddiaya karşı argüman

Demokrasi politik bir sistemdir

İslam ve demokrasinin birbirini bertaraf eden iki şey olduğu iddiaları küçük bir azınlığın düşüncesidir. Müslümanların çoğunluğu İslam ve demokrasinin bağdaşabilir olduğu düşüncesini taşımaktadır.

Çok sayıda Müslüman, demokrasiyi Avrupa’nın bir kazanımı olarak takdir etmekte ve politik sistem olarak alınmasını istemektedir.

Müslüman dünyasından düşünceler

“Demokrasi, bir sistem ve bir bilimdir. Dinî inançlarla alakası yoktur (...) Demokrasi halkın egemenliği demektir. (...) Demokrasi sayesinde Avrupa’da modern bilim, endüstri, ticaret, sanat ve mimarlık dallarında medeni kazanımlar gerçekleştirilmiştir. Müslümanlar neden bütün bunlardan faydalanmıyor?”

(Ahmed Shauky El-Fangary: “Müslümanları geriliğe sürükleyen fetvalar ve yanlış düşünceler”, Arapça)

“Günümüzde, Müslüman aydınları ve din âlimlerinin çoğu, demokrasi ve İslam birbiri ile bağdaşır düşüncesini savunmaktadır (...). Sadece küçük bir zümre (...), demokrasiyi insan elinden çıkma ve Allah’ın insanlar üzerindeki egemenliğini kabul etmeyen bir sistem olarak reddetmektedir.”

(Masykuri Abdillah: “Müslüman ülkelerde yasama. Endonezya örneği”, Birgit Krawietz/Helmut Reifeld (Editör): “İslam ve Hukuk Devleti. Şeriat ve Sekülerleşme arasında” isimli kitaptan, Berlin, 2008, sayfa 58)

Özgürlükçü demokratik anayasal düzen

Almanya Federal Cumhuriyeti, demokratik (...) federe bir devlettir. Tüm egemenlik halkındır.

(Anayasa – GG madde 20, fıkra 1 ve 2 cümle 1)

Almanya Federal Cumhuriyeti Anayasası, demokrasiyi vatandaşların kendi özgür iradesine dayanan bir halk idaresi olarak tanımlar. Demokrasi, Almanya'daki politik sistemin temelini oluşturur.

Ekstremist iddia

Demokrasiyi kabul etmek çok tanrılılıktır iddiası

Demokrasiyi benimseyenlerin çok tanrılılık (politeizm) durumuna düştükleri ve bu suretle küfüre düştükleri iddia edilmektedir. Bu bağlamda parlamentoların da, içinde dine aykırı düşüncelerin propagandası yapılan çok tanrılılık (şirk) mekanları olduğu ve bu nedenle Müslümanların demokratlardan nefret etmesi gerektiği söylenmektedir.

"Ve onların parlamentoları da çok tanrılılık mekanlarından ve çok tanrılı inançların kalelerinden başka bir şey değildir. Demokrasi açıkça çok tanrılılık ve bu nedenle Allah'ın kitabında sakınmamızı söylediği küfürdür."

(Abu Muhammad al-Maqdisi: "Die Religion der Demokratie", sayfa 8, internet versiyonu, 12.8.2010 tarihinde indirildi)

"Biz sizlere inanmıyoruz, ne size ne şirk içeren kanunlarınıza ne de putperest parlamentolarınıza.
Ve düşmanlık ve nefret vardır aramızda. Sizler sadece Allah'a inanana kadar!"

(Abu Muhammad al-Maqdisi: "Die Religion der Demokratie", sayfa 83, internet versiyonu, 12.8.2010 tarihinde indirildi)

Ekstremist iddiaya karşı argüman

İslam ve Demokrasi çelişmez

İslam dininden, demokrasiyi reddetmek için ikna edici bir sebep çıkarılamaz. Aksine, demokratik prensipleri İslam ile bağdaştırma ve örneğin politik katılım ve parlamentarizm hakkı için çalışılmaktadır.

Müslümanlara yöneltilen çağrılar, parlamentocu demokrasinin kabulü ve hayata geçirilmesi doğrultusundadır.

Müslüman dünyasından düşünceler

"Biz bugün medenî danışma prensibi (şura) yerine demokrasiyi getirme çağrısında bulunursak, bu demokrasi çağrısı ne şeriata aykırıdır, ne de "bid'at" (haram yenilik) olarak diskalifiye edilebilir. Zira demokrasi, arap Müslüman toplumlarının bu günkü şartlarına daha uygundur ve kutsal kitaba aykırılık bir yana, onun ruhuna daha da uygundur."

(Khalil Abdel Karim: "Din devleti ile sivil devlet arasında İslam", Kahire 1985, sayfa 134, Arapça)

„Alman hukuk düzeni ve anayasal değerler sistemi temelinde demokratik bir beraberliğin geliştirilmesi, tüm halkın haklarının korunması ve özgürlükçü demokrasi karşıtı çalışmalara – Almanya'daki tüm insanların özgürlük ve güvenliğini tehdit ettiği için – beraberce karşı çıkmak, devlet ve vatandaşların ortak görevidir."

(25.6.2009 tarihli Alman İslam Konferansı 1. Çalışma Grubu raporu, "Alman Toplum Düzeni ve Değerler Konsensüsü")

Özgürlükçü demokratik anayasal düzen

"Özgürlükçü demokratik anayasal düzen, her tür şiddet ve despotizmden uzak, halkın kendi iradesine dayanan, mevcut çoğunluğun isteği, özgürlük ve eşitlik esaslarına dayalı, hukuk devletine uygun bir idare düzeni olarak tanımlanır."

(Federal Anayasa Mahkemesi –BVerfG- 23.10.1952 tarihli 1 BvB 1/51 dosya numaralı kararı, Federal Anayasa Mahkemesi Kararları –BVerfGE- 2, 1 [12f])

Partiler Almanya politik sisteminin önemli bir parçasıdır. Toplumsal menfaatleri dile getirir ve vatandaş ile devlet arasında aracı görevi yapar. Partiler, bu suretle halkın siyasal iradesinin oluşumuna katkı sağlar.

Ekstremist iddia

İslam'ın siyasî partileri yasakladığı iddiası

İslam ve demokrasinin esas olarak bağdaşamayacağı iddia edilir. Demokrasi, "tâgut" (putperestlik) veya "şirk" (politeizm – çok tanrılılık) olarak nitelenir.

Siyasal partiler, şeriata aykırılık suçlamasıyla yasak ilan edilir. Demokratik süreçlere iştirak eden Müslümanların gerçek Müslüman olmadıkları söylenir.

"Sizlere, (...) tek bir Allah vardır diyoruz, putlar yoktur, demokrasi yoktur, partiler yoktur, bunların hepsi çok tanrılılıktır!"

(11.5.2000 tarihli "Ümmet-i Muhammed", 326. sayı özel eki, sayfa 2, Türkçe)

"30. İslam demokrasiyi reddeder (...). 21. Müslümanların anayasası Kur'an'dır. 29. İslam dini parti tanımaz, çünkü partiler bölünme getirir. 31. Hiç kimse hem Müslüman hem de demokrat olamaz."

(18.1.2001 tarihli "Ümmet-i Muhammed", sayı 362, sayfa 8, Türkçe)

"Parti sistemi şeriata uyar mı uymaz mı? Hayır, hiç bir zaman şeriata uymaz. Şimdi, demokrasi şeriat çerçevesi içinde midir, dışında mıdır? Demokrasi, şeriat çerçevesinin dışındadır ve günümüzün putperest sistemidir."

(31.5.2001 tarihli "Ümmet-i Muhammed", sayı 381, sayfa 11, Türkçe)

Ekstremist iddiaya karşı argüman

Çok partili sistem İslam'a aykırı değildir

Çok sayıda Müslüman, parlamenter demokrasinin Allah'a karşı olmadığını ve demokrat olmakla kâfir olunmadığını savunmaktadır. Bu kişiler, demokrasinin çekirdek prensiplerinin pekala alınabileceğini vurgulamaktadır. Bu durum, çok partili bir sistem için de geçerlidir ve uygulanmasının şeriat bakımından hiç bir sakıncası yoktur.

Müslüman dünyasından düşünceler

"Bazı Müslüman âlimler ve militan islamcılar, demokrasiyi Allah'ın emirlerine veya islam şeriatına aykırı olduğu gerekçesiyle reddetmektedirler. Aynı şekilde (...) demokrasiyi de kesinlikle reddetmekte ve bunun batıdan geldiği yanılgısına düşmektedirler. Şansımız var ki bu argümanlar gerek teori gerek se pratikte tamamen çürütülmüş bulunmaktadır."

(Muqtedar Khan: "Demokratie und islamische Staatlichkeit", "Aus Politik und Zeitgeschichte" 26-27, 2007, sayfa 17-24, bu kısım sayfa 18'de)

Özgürlükçü demokratik anayasal düzen

"Partiler halkın siyasal iradesinin oluşumuna katkı sağlar. Kurulmaları serbesttir. Parti içi düzenlemelerin demokratik ilkelere uygun olması şarttır. (...)

(Anayasa –GG- madde 21 fıkra 1)

Seçim hakkı Almanya'da vatandaşlık hakkıdır. Temel hak olan demokrasiye katılımın ifadesidir. Seçimler, vatandaşların politik düşüncelerini ifade etmek bakımından en önemli imkandır. Seçimler, diğer taraftan, hükümete kararlar verme ve bunları uygulama yetkisini verir.

Ekstremist iddia

Müslümanların seçimlere katılmaması gerekir

Batılı hükûmet sistemlerinin prensip olarak "dinsiz" olduğu iddia edilmektedir. Müslümanların seçimlere katılması yasaklanmaktadır. Seçimlere katılan Müslümanlar "mürtet" (dinden çıkmış) olarak nitelendirilmektedir. Bu durum özellikle batı ülkelerinde yaşayan Müslümanları hedef almaktadır.

"Demokrasi, bir küfür sistemidir – kabulü veya uygulanması veya propagandası yasaktır."

(Abd al-Qadim Zallum (Hizb-ut Tahrir lideri): "Ad-Dimuqratiya nizamun kufrun – yahrumu akhzuha au tatbiqua au ad-da'wa ilaiha", 2. baskı, 1995, Arapça)

"Batıda yönetim, dinsizlik ve günah üzerine kurulduğundan ve Allah yerine parlamentoların yasama (kanun çıkarma) görevini üstlenmesinden bu yana (...) batıda başkanlık, parlamento ve belediye seçimlerine katılmak haramdır, zira bu bir bakıma haram olan bir şeyin icrası için vekalet verme sayılır."

(Avrupa'da Hizb-ut Tahrir 2002: "Batıda politik katılımcılık ve İslam'ın bu konudaki hükmü", sayfa 38, Almanca)

"Demokrasi bayrağı altında yaşayan ve demokrasi prensiplerine sadık olanlar, seçim sandığına gidip oyunu verdiği andan itibaren İslam'dan çıkmışlardır (...).

(22.2.2001 tarihli "Ümmet-i Muhammed", sayı 367, sayfa 9, Türkçe)

Ekstremist iddiaya karşı argüman

İslam ve seçimler bağdaşır

Müslümanların çoğu, seçimlerin Allah'a karşı olduğu iddiasına inanmamaktadır. Aksine, seçimlerin mümkün olduğu yerlerde demokratik sürece katılmaktadırlar.

Demokratik şartların çok defa yetersiz olmasına rağmen, Müslüman ülkelerdeki seçime katılım oranları bunu ispatlamaktadır.

Müslüman dünyasından düşünceler

"Demokrasi, esas olarak, elit bir grubun veya ayrıcalıklı bir azınlığın değil, halkın düşünceleri üzerine (...) kuruludur. Demokrasi, egemenliğin, halk tarafından halkın menfaatine hizmet amacıyla hükûmete devredilmesi demektir. (...) Demokratik sistem en alttan en üst kademeye seçimle gerçekleştirilir (...).

(Khalil Abdel Karim: "Dinci devlet ile sivil devlet arasında İslam", Kahire 1985, sayfa 140, Arapça)

Özgürlükçü demokratik anayasal düzen

"Egemenlik tamamen halkındır. Halk, bu hakkını seçimler ve oylamalar ve özel yasama, yürütme ve yargılama organları üzerinden kullanır."

(Anayasa – GG - madde 20 fıkra 2)

Almanya'da yasama parlamentolarda yapılır. Bu demektir ki, kanunlar Federal Meclis ve 16 eyaletin parlamentoları tarafından çıkarılır. Parlamentoların yasallığı seçimlerden kaynaklanır.

Ekstremist iddia

Parlamentoların kanun çıkarma yetkisi olmaması gerektiği iddiası

Bir parlamento tarafından çıkarılan kanunların geçersiz olduğu, zira İslam'da egemenliğin sadece Allah'ın olduğu iddia edilmektedir.

Allah'ın egemenliğinin kesinlikle siyasal alanda da geçerli olması istenmektedir.

"İslam'da yasama sadece Allah'a mahsustur, zira egemenlik şeriat ile sınırlıdır.

(Avrupa'da Hizb-ut Tahrir 2002: "Batıda politik katılımcılık ve İslam'ın bu konudaki hükmü", sayfa 30, Almanca)

"Kanun çıkarmak ancak yüce Allah'ın hakkıdır. İnsanoğlu (sadece) ilâhî düzeni uygulayandır."

(Cemaleddin Hocaoğlu: "İslam Anayasası", Köln 1995, 2. baskı, sayfa 34, Almanca)

"Kanun çıkarmak Allah'a savaş açmaktır. Allah haricinde, kanun çıkaran kişiler (...) Allah ve resulü ile bir yarışma başlatmış olurlar (...)."

(Cemaleddin Hocaoğlu: "İslam Anayasası", Köln 1995, 2. baskı, sayfa 38-39, Almanca)

Ekstremist iddiaya karşı argüman

Yasama görevi parlamentolara verilmiştir

Müslümanlar, parlamentoları ne dînen yasak olarak görmekte, ne de parlamentoların yasama işlevini reddetmektedirler. Bunu, yakın ve ortadoğudaki Müslüman ülkelerin anayasal düzenlerinde de görebiliriz. Burada İslam'ın önemi devamlı vurgulanmakla beraber, bu durum ne parlamentoların varlığını ne de onların yasama işlevini sorgulamaktadır.

Müslüman dünyasından düşünceler

"Parlamento yasama işlevini görür (...). Parlamento, anayasal düzen şartları çerçevesinde yürütme yetkisi kullanımını denetler."

(Mısır Arap Cumhuriyeti Anayasası madde 86)

Özgürlükçü demokratik anayasal düzen

"Egemenlik tamamen halkındır. Halk, bu hakkını seçimler ve oylamalar ve özel yasama, yürütme ve yargılama organları üzerinden kullanır. Yasama gücü anayasal düzene, yürütme gücü ve yargılama ise kanun ve hukuka bağlıdır."

(Anayasa –GG- madde 20 fıkra 2 ve 3)

Almanya'da devlet hukuku ve anayasal düzen sekülerdir. Bu tüm vatandaşlar için bağlayıcıdır, zira Almanya'daki insanların barış içinde beraber yaşamasının garantisidir. İslamî özel hukuk ve paralel yargı yolu getirilmesi, Almanya'da söz konusu olamaz.

Ekstremist iddia

Seküler kanunların meşru olmadığı iddiası

Şeriatın mutlak geçerli olduğu ve dünyevî bir yasamanın üzerinde olduğu iddia edilmektedir. Bu iddia sadece dinî anlamda değil, politik anlamda da geçerli sayılmaktadır. Bu doğrultuda, seküler kanunlar "insan elinden çıkma" olarak reddedilmekte ve bu kanunları kabul edenler "dinden çıkmış" (mürtet) sayılmaktadır. Müslümanların dünyevî kanunları katiyen kabul etmemeleri istenmektedir.

"Allah'ın yegâne yasayıcı olması nedeniyle, şeriata dayanmayan seküler bir hukuk sisteminin uygulanması, şeriat açısından küfürdür."

(Almanca islamist internet sayfası, 11.8.2010 tarihinde indirildi)

„Peygamberin hükmünden daha iyi bir hüküm olduğuna, örneğin insan eliyle yapılan kanunların şeriat hükümlerinden daha iyi olduğuna, inanan bir kişi için de aynı şey geçerlidir. Bu kişi icma-i ümmet açısından dinden çıkmış [mürtet] sayılır.

(Almanca islamist internet sayfası, 11.8.2010 tarihinde indirildi)

„Demokrasi, kapitalizm, komünizm, faşizm ve sosyalizmi savunan kanunlar, putların kanunudur. İmanın ilk şartı, bu kanunları tanımamak ve bunlara riayet etmemektir (…)."

(„Ümmet-i Muhammed", 23.12.1999 tarihli 306. sayı, sayfa 6, Türkçe)

Ekstremist iddiaya karşı argüman

Devlet hukuku ve anayasal düzen daima öncelik sahibidir

Dinî olmayan, dünyevî kanunları tanımak çoğu Müslüman için problem değildir. Bilmektedirler ki, şeriat yaşamın tüm sahalarını düzenlemez. Bu durumu gayet doğal buldukları için de özellikle vurgulamaya ihtiyaç görmezler. Müslüman âlimler, Avrupa'da yaşayan Müslümanları buradaki kanunlara riayet etmeye ve dünyevî hukuku şeriata göre öncelikli tutmaya çağırmaktadır.

Müslüman dünyasından düşünceler

"Avrupa'lı Müslümanlar, çoğulcu bir çevrede kendini ifade edebilme gibi büyük bir şansa sahiptirler. (...) İslam hukukuna göre, Müslümanların, yaşadıkları ülkelerdeki yasalara – özellikle kendilerine din özgürlüğü ve sosyal adalet veriliyorsa riayet etme yükümlülüğü vardır ve sadık vatandaşlar olarak, [yaşadıkları] ülkeleri saldırganlara karşı savunmakla yükümlüdürler.

(The Amman message, The Topkapı Declaration, İstanbul 2.7.2006, İngilizce)

„İslam hukuku da (…) bir engel olamaz, zira ihtilâf halinde seküler devlet hukuku daima öncelik sahibidir."

(Soheib Bensheikh, Marsilya Başmüftüsü: "Avrupa hak ettiği İslam'ı bulacaktır"; ANNEX "Reformierte Presse" eki -40/2002, sayfa 6)

„Dinî şartlar ve değerler, kişilerin yaşamına anlam getirmek ve toplum bireylerinin yapıcı bir şekilde beraber yaşamaları için önemli katkılarda bulunabilirler. Bireyin dinî özgürlüğü, özgürlükçü demokratik düzene aykırı düştüğü yerde biter. Bu karşılıklı sınırlama, tüm toplum bireylerinin özgürlük haklarının yanısıra seküler devletin otoritesini de korur (…)."

(25.6.2009 tarihli Alman İslam Konferansı 1. Çalışma Grubu raporu, "Alman Toplum Düzeni ve Değerler Konsensüsü")

Özgürlükçü demokratik anayasal düzen

Yasama gücü, anayasal düzene (…) bağlıdır.

(Anayasa – GG madde 20 fıkra 3)

Erkek ve kadın eşit haklara sahiptir. Anayasal düzen, Almanya'da cinslerin eşit haklara sahip olmasını şart koşar.

Ekstremist iddia

Kadın haklarının ev içinde sınırlı olduğu iddiası

Kadın erkek eşitliği olamayacağı iddia edilmektedir. Kadının görevinin ev içinde sınırlı olduğu söylenmekte ve ev dışında çalışması yasaklanmaktadır.

Kadınların topluma eşit haklara sahip bir şekilde katılımının İslam'a aykırı olduğu söylenmektedir.

„Kadının erkekler çevresinde çalışmak üzere [evden] çıkması talebi, cinslerin karışmasına neden olur. Bu durum (…) zamanın şartlarından olsa da – çok tehlikeli bir durumdur. Ayrıca şeriat hükümlerine de aykırıdır. Şeriat, kadına evde kalmasını ve sadece buna uygun işleri yapmasını emreder."

(Bin Baz: "Kadının erkeklerin çalışma sahasına katılmasının tehlikesi", fetva, Arapça, internet versiyonu, 3.5.2010 tarihinde indirildi)

Ekstremist iddiaya karşı argüman

Erkek ve kadın eşit haklara sahiptir

Kadınların rolü konusundaki düşünceler günümüzde de çoğu zaman ataerkil geleneklerin izlerini taşımakta ise de, kadınların toplumsal eşitlik ve katılımcılığını – özellikle çalışma sahasında – ehemmiyetle destekleyen bir çok Müslüman vardır.

Müslüman dünyasından düşünceler

„İslam, ister sivil hukuk açısından, ister se ekonomi, siyaset, eğitim konularında veya emeğin karşılığı bakımından kadın ve erkek arasında hak ve yükümlülük eşitliğini buyurmaktadır."

(Ahmed Shauky El-Fangary: "Müslümanları geriliğe sürükleyen fetvalar ve yanlış düşünceler", Arapça, internet versiyonu, 12.8.2010 tarihinde indirildi)

Günümüze baktığımızda, bir kadının hakimlik makamına gelmesine bir engel olmadığını söyleyebiliriz. Zira hakimlik makamı yönetmelikler, kanunlar ve maddeler üzerine kuruludur. Bunlar bir erkek tarafından uygulanabilirse, bir kadın tarafından da uygulanabilir. (…) Altıdan fazla Arap ülkesinde kadınlar başarılı bir şekilde hakim olarak çalışmaktadırlar."

(Amina Nusair: "Kamu hizmetinde kadınlar", Röportaj, Holger Preißler: "İslam'ın Sesleri. Tolerans ve Köktencilik Arasında", Leipzig 2002, sayfa 79-80)

Özgürlükçü demokratik anayasal düzen

Erkek ve kadın eşit haklara sahiptir. Devlet, kadın ve erkek hak eşitliğinin fiilen uygulanmasına katkı sağlar. (…). Hiç kimse cinsiyeti (...) nedeniyle mağdur edilemez, hiç kimseye bu nedenle imtiyaz tanınamaz.

(Anayasa – GG madde 3 fıkra 2 ve 3)

Almanya'da bedensel bütünlüğün korunması hakkı bir temel haktır.
Şiddet kullanımı cezayı gerektirir. Evlilik içi şiddet de yasaktır.

Ekstremist iddia

Kadının dövülebileceği iddiası

Kocanın, karısını dövebileceği iddia edilmekte, gerekçe olarak da disiplin ve terbiye öne sürülmektedir.

Bundan öte, kadınların acıları daha kolay kaldırdıkları ve kocalarını bunun için daha da çok saydıkları iddia edilmektedir.

„Dövmek yasak olmasına rağmen, İslam buna kısıtlı ve sınırlı durumlarda (…) yani bir kadın kocasının talimatlarına belirgin ve mazur bir sebep olmaksızın itaat etmezse, müsaade eder."

(Abdul Rahman Al-Sheha, "İslam'ın Himayesinde Kadınlar", Riyat 2003, sayfa 87)

"Dövmek, öğretim, disipline etme ve terbiyenin had safhası olarak gelir (...). Kadın ancak tamamen özel ortamda dövülebilir. (...) Dövmek, disipline etme ve terbiye olarak düşünülmüştür."

(Abdul Rahman Al-Sheha, "İslam'ın Himayesinde Kadınlar", Riyat 2003, sayfa 89)

„İkinci tip: Köle ruhlu kadınlar. Bu kadınlar, dövülmekten zevk alırlar (…) Bu şekilde köle ruhlu bir kişi ezilmenin sonuçlarına katlanır, zira acılardan zevk alır. Bu durum, kadınlarda oldukça yaygın bir içgüdüdür (…). Kadınlar bu özel nedenle erkeklerden daha fazla acı kaldırırlar. Bu kadın tipi, ne kadar dövülürse kocasını o kadar çekici ve tapılacak bir kişi olarak görür.

(Abdul Rahman Al-Sheha, "İslam'ın Himayesinde Kadınlar", Riyat 2003, sayfa 88-89)

Ekstremist iddiaya karşı argüman

Evlilikte şiddet yasağı

Müslümanlar tarafından da kesinlikle eleştirilen evlilik içi şiddet, yasaktır. Bazı eleştirmenler, evlilik içi şiddete karşı önlem olarak İslam'ın ilk çağlarının olumlu örneklerini göstermektedir.

Müslüman dünyasından düşünceler

"Müslüman kültürlerinde gerçekten (...) cinsiyete dayalı bir hiyerarşi vardır. Halbuki, İslam ilk çağlarında açık bir çizgi çekmişti: Bu ana çizgi eşitlikti (...). Cinsiyet konusunda 7. yüzyılda hakim olan düşünce sorulursa, söylenebilir ki (...) Peygamber gerçek bir feministti. Kadınlara karşı şiddet kullanmayı kesinlikle reddetmekteydi (...)."

(Kadın Hakları Savunucusu Fatima Mernissi, Freitag, Berlin, 24.4.1992)

Özgürlükçü demokratik anayasal düzen

Herkes, yaşama ve bedensel bütünlüğünün korunması hakkına sahiptir.
(Anayasa – GG – madde 2 fıkra 2 cümle 1)

Her kim bir kişinin bedenine zarar verici bir eylemde bulunur veya bu kişinin sağlığına zarar verirse, beş yıla kadar hapis cezası veya para cezası ile cezalandırılır.

(Ceza Kanunu – StGB – madde 223 fıkra 1)

Almanya Federal Cumhuriyeti anayasası insanlık haysiyeti ve şahsî irade hakkını garanti altına alır. Örtünme zorlaması bununla bağdaşamaz.

Ekstremist iddia

Kadınların tamamen örtünmesi gerektiği iddiası

Kadınların, örtünüp örtünmeyeceğine kendilerinin karar veremeyeceği iddia edilmektedir. Aksine tam örtünmeye veya peçe kullanmaya zorlanmaları gerektiği, tam örtünmeyen kadınların dinî kurallara aykırı davrandıkları ve İslam düşmanlığı yaptıkları ifade edilmektedir.

„Kadının yüzünün açılması talebinin geçersiz olduğu açıkça bellidir. [Bu talep] kanun ve mantık karşıtı, İslam dinine aykırı ve İslam düşmanı bir taleptir."

(Bin Baz: "Örtünmenin Meşruiyeti", fetva, Arapça, internet versiyonu, 3.5.2010 tarihinde indirildi)

Ekstremist iddiaya karşı argüman

Örtünme zorlaması şahsî irade hakkı ile bağdaşmaz

Tam örtünme zorlaması, Müslümanlar arasında da tartışma konusudur.

Örtünme mecburiyetini reddeden Müslümanlar, buna gerekçe olarak kadınların şahsî irade hakkını ileri sürmektedirler.

Müslüman dünyasından düşünceler

"Bilinen şudur ki, peçe (nikab) kullanılması Kur'an'ın bir hükmü değildir ve bu hususta değişik düşünceler mevcuttur."

(British Muslims for Secular Democracy (BMSD): Advice for Schools, Februar 2010, sayfa 7, http://www.bmsd.org.uk/pdfs/schools.pdf)

"Peçenin (nikab) İslam ile hiç bir alâkası yoktur. Kökleri bedevi kültürüne ve İslam öncesi zamanlara dayanır.

(Ahmed Shauky El-Fangary: "Müslümanları geriliğe sürükleyen fetvalar ve yanlış düşünceler", Arapça, internet versiyonu, 12.8.2010 tarihinde indirildi)

Özgürlükçü demokratik anayasal düzen

İnsan haysiyeti dokunulmazdır.
(Anayasa – GG – madde 1 fıkra 1 cümle 1)

Herkes, kişiliğini özgürce geliştirme hakkına sahiptir (...).

(Anayasa – GG – madde 2 fıkra 1)

Almanya Federal Cumhuriyeti anayasasına göre hiç kimse dinî görüşleri nedeniyle mağdur edilemez.

Ekstremist iddia

Yahudiler ve Hristiyanların istisnasız "dinsiz" (kâfir) olduğu iddiası

Yahudi ve Hristiyanların "dinsiz" (kâfir), kendilerinden uzak durulması ve nefret edilmesi gereken "Allah düşmanları" olduğu iddia edilmektedir. Bu damgalama çoğu zaman açıkça siyasal anlamda yapılmakta ve "dinsizlere" karşı nefret duyguları körüklenmekte ve hatta militan cihat çağrıları yapılmaktadır.

"Her mümin kuvvetle inanmalıdır ki, Yahudiler ve Hristiyanlar kâfirdir ve Allah'ın ve müminlerin düşmanıdır."

(Almanca islamist internet sayfası, 12.8.2010 tarihinde indirildi)

"Allah'ın düşmanlarına gelince, onlardan nefret etmek müminlere farzdır, zira Allah da onlardan nefret eder."

(Abdul Rahman Ben Hammad al-Omar: "The Religion of Truth", sayfa 44, İngilizce)

"Walah", sevgi, sempati ve yakınlık, "Barah" ise, nefret, dışlama ve mesafe demektir. (...) "Barah", din yolunda nefretten doğar. Buna, para, dil ve silahla cihat yapmak ve kâfirlerin memleketlerini terkederek Müslüman ülkelere gitmek de dahildir."

(Almanca islamist internet sayfası, 12.8.2010 tarihinde indirildi)

Ekstremist iddiaya karşı argüman

Yahudiler ve Hristiyanların hepsi "kâfir" değildir

İslam'da gayrimüslimlerin hepsi istisnasız "kâfir" sayılmaz. Müslüman din âlimleri, gerek Yahudilerin gerek se Hristiyanların "kutsal bir kitaba" inandıklarını (ehl-i kitab) ve bu nedenle "kâfir" olmadıklarını ve bu şekilde karalanamayacaklarını vurgulamaktadır. Buna binaen, İslam'ın Yahudi ve Hristiyanların inançlarını özgürce yaşama haklarını, dinî adetlerini ve sivil hukuklarını açıkça tanıdığını ifade etmektedirler.

Müslüman dünyasından düşünceler

"[Peygamber] Muhammad, Yahudi ve Hristiyanları kitap sahibi (ehl-i kitab), Müslümanlarla aynı Allah'a tapan, aynı kutsal kitapları okuyan ve aynı ahlak değerlerini taşıyan ruhani akrabalar olarak görmekte, bu grupların her birinin kendine has bir ümmet olmasına rağmen, toplam olarak büyük bir ümmet teşkil etmekte olduklarını savunmaktaydı.

(Reza Aslan: "Kein Gott außer Gott. Der Glaube der Muslime von Muhammad bis zur Gegenwart", München 2006, sayfa 120)

Özgürlükçü demokratik anayasal düzen

Hiç kimse (...) inancı, dinî veya siyasal görüşü nedeniyle mağdur edilemez (...).

(Anayasa – GG – madde 3 fıkra 3 cümle 1)

Hoşgörü ve karşılıklı saygı, farklı dinlerden insanların barış içinde yaşayabilmeleri için vazgeçilmez şartlardır. Özgürlükçü demokratik anayasal düzende, hiç kimsenin inançları nedeniyle mağduriyet veya imtiyazlılığına müsaade edilmez.

Ekstremist iddia

Gayrimüslimlerle ilişki kurmanın yasak olduğu iddiası

Müslümanların gayrimüslimlerle olan her ilişkiye son vermesi gerektiği iddia edilmektedir. Her kim bir Müslüman olarak "dinsizlere" selam verirse, onlarla arkadaşlık ederse, müşterek menfaatleri kollarsa, "mürtet" (dinden çıkmış) sayılmaktadır.

"Bu demektir ki, bir Müslümanın kâfirlerin alışkanlıklarından ve uygulamalarından tamamen uzaklaşması ve gerek dünyevi gerek se dini konularda onların tesiri altında kalmayı reddetmesi gerekmektedir."

(Almanca islamist internet sayfası, 12.8.2010 tarihinde indirildi)

"Bu kapsamda, Tanrı selamı vermemek, kâfirlere karşı boyun eğmemek (...) onlara hayran olmamak ve kâfirlerin memleketlerini terkederek Müslümanların ülkelerine gitmek gerekir."

(Almanca islamist internet sayfası, 12.8.2010 tarihinde indirildi)

"Yine bu kapsamda, kâfirlerin koruyucu olarak alınması, Müslümanlara karşı savaşlarda onlarla işbirliği veya yardım (...) alınması yasaktır. Onlara sahte bir dostluk gösterin ve düşmanlığınızı içinizde saklayın, küfür eylemlerinde onlara katılmayın ve Müslümanlara karşı işlerde onlara yardım etmeyin."

(Almanca islamist internet sayfası, 12.8.2010 tarihinde indirildi)

"İslam âlimleri (...) bu tehlikeye (kâfirlerle arkadaş olma) karşı uyardılar ve bunu yapan kişilerin dinden çıkmış (mürtet) olacağı şeklinde ikazda bulundular."

(Almanca islamist internet sayfası, 12.8.2010 tarihinde indirildi)

Ekstremist iddiaya karşı argüman

Müslümanlar ve gayrimüslimlerin barış içinde beraber yaşaması

Müslüman din âlimleri, Müslümanların dinleri icabınca gayrimüslimlerle iyi komşuluk ilişkileri içinde olması gerektiğini vurgulamaktadırlar. Bu özellikle Avrupa ülkeleri için geçerlidir. Müslümanların burada kendilerini vatandaş olarak görmeleri ve toplumsal yaşama katılmaları istenmektedir.

Müslüman dünyasından düşünceler

"İslam'ın öğretilerine göre, Müslümanlar sosyal uyum ve iyi komşuluk ilişkileri kurmakla yükümlüdür. Kur'an-ı Kerîm, tüm yaşam sahaları için dürüstlük, iyilik ve ahlâka uygun hareket gibi faziletleri defalarca tekrarlamaktadır. Bu faziletler önemli bir yer tutmakta ve Müslümanların, vatandaş olarak görev ve hakları dahil olmak üzere, günlük yaşamın her alanındaki hareketlerini belirleyici olmaktadır."

(The Amman message, The Topkapı Declaration, İstanbul 2.7.2006, İngilizce)

"Almanya, kendisini Avrupa'lı yetişmiş bir kültür milleti olarak tanımlamakta olup, özgürlükçü demokratik bir hukuk devletidir. Tüm insanların – hangi dinden olursa olsun verimli, barış içinde ve saygılı bir beraberlik yaşayabilmesi için, tüm insanların bu toplum düzenine entegre olması şarttır. Bu düzenin öngördüğü haklar ve görevler (...), Almanya'da yaşayan herkes için bağlayıcıdır (...)."

(13.3.2008 tarihli Alman İslam Konferansı 1. Çalışma Grubu tezleri, "Alman Toplum Düzeni ve Değerler Konsensüsü")

Özgürlükçü demokratik anayasal düzen

Hiç kimse (...) inancı, dini veya siyasal görüşü nedeniyle mağdur edilemez veya hiç kimseye bu nedenle imtiyaz tanınamaz.

(Anayasa – GG – madde 3 fıkra 3 cümle 1)

Almanya'da dinin özgürce seçilmesi özgürlükçü demokratik anayasal düzen ile garanti altına alınmıştır. Din özgürlüğü, "inanmama" özgürlüğünü de kapsar.

Ekstremist iddia

Müslüman olmak istemeyenlere karşı mücadele edilmesi gerektiği iddiası

Gayrimüslimlerin İslam dinini kabul etmeye (ihtida etmeye) zorlanmaları, Müslüman olmayı reddedenlerle şiddet kullanarak mücadele edilmesi gerektiği iddia edilmektedir.

"[İslam'a daveti] reddederlerse ve Allah'ın kanunlarına riayetten kaçınırlarsa, bir Müslümanın onlara karşı mücadele etmesi, putçuluk zail olana ve Allah'ın dini çok tanrılılığa karşı zafer kazanana kadar, caizdir.

(Abdul Rahman Ben Hammad al-Omar: "The Religion of Truth", sayfa 44, İngilizce)

Ekstremist iddiaya karşı argüman

Dinsel tercihini özgürce yapma hakkı

Günümüzün Müslüman din âlimleri, hem Avrupa'da hem de İslam'da varolan din özgürlüğü hakkını kararlı bir şekilde vurgulamaktadırlar.

İslam, Müslümanları başka dinlerin mensuplarına inanç özgürlüğü vermekle yükümlü kılar. Bu yükümlülük, "inanmama" özgürlüğü için de geçerlidir.

Müslüman dünyasından düşünceler

"Demokratik toplumun temel ilkelerinden birisi de din özgürlüğüdür. İslam dini de din özgürlüğünü tanır ve bugün Avrupa'da olduğu gibi ahlakî ve manevî temel duruşa büyük önem verir. Allah, Kur'an-ı Kerim'de insanların inanca zorlanamayacağını buyurur: Sure 2 Ayet 256: "Dinde zorlama yoktur." Sure 18 Ayet 29: "Artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin."

(The Amman message, The Topkapı Declaration, İstanbul 2.7.2006, İngilizce)

Özgürlükçü demokratik anayasal düzen

"İnanç, vicdan özgürlüğü, ve dinî ve dünyevî görüş özgürlüğü dokunulmazdır. Dinin rahatsız edilmeden icrası sağlanır."

(Anayasa – GG – madde 4 fıkra 1 ve 2)

Şiddet çağrıları ve uygulaması yasaktır. Sözde dinî gerekçelerle şiddet de cezayı gerektirir. Cinayet ömürboyu hapis cezası ile cezalandırılır.

Ekstremist iddia

Müslümanların militan cihat yükümlülüğü ve terörist saldırıların meşru olduğu iddiası

İslam ve cihadın (kelime anlamı: ceht, çabalama) militan şeklinin ayrılmaz bir bütün olduğu ve militan cihada katılmayanın gerçek Müslüman olmadığı iddia edilmektedir. Özellikle organizasyon ve ideoloji olarak "El Kaide" (kelime anlamı: [cihat için] "Temel") örgütüne yakın duran teröristler, yaptıkları şiddet eylemlerini İslam ile gerekçelendirmektedir. Bu örgütler, cihat kavramını mücadele ve savaş eylemleri anlamlarına indirgemekte ve militan cihadı eskiden daha çok vatan müdafaasına hizmet eden bir yöntem olarak görmemektedirler. Bu düşünce doğrultusunda terör ve intihar saldırılarını sözde meşru taarruz yöntemi olarak lanse etmekte ve militan cihadı farz ilan ederek, her Müslümanın bunu yerine getirmesini istemektedirler. Bu, özellikle 1998 yılında Usama Bin Ladin tarafından da imzalanan ve 11 Eylül 2001 tarihinde gerçekleştirilen saldırılara temel oluşturan "Yahudiler ve Haçlılara Karşı Cihat için İslamî Dünya Cephesi" çağrısı için geçerlidir.

"Cihadı terketmek demek dini terketmek demektir. Bu nedenle, dine geri dönmek için tek yol, "Allah yolunda cihada" ["Cihad fi sebilillah", yani militan cihat] dönmektir. Bu nedenle, cihat din demektir."

(Anwar Nasser al-Aulaki: "Allahs Vorbereitung auf den Sieg", sayfa 33, Almanca internet sayfası, 10.8.2010 tarihinde indirildi)

"Gerek sivil gerek se asker olsun, Amerikalılar ve müttefiklerini fark gözetmeden mümkün olan her yerde öldürmek, buna kudreti olan her Müslümana farzdır, ta ki Mescid-i Aksa (Kudüs'te) ve Mescid-i Haram (Mekke'de) onlardan kurtarılana ve orduları tüm İslam topraklarından, her hangi bir Müslümanı tehdit edemeyecek bir şekilde yenilip gidene kadar."

(Usama Bin Ladin 1998: "Yahudiler ve Haçlılara Karşı Cihat için İslamî Dünya Cephesi" çağrısı, www.fas.org/irp/world/para/docs/980223-fatwa.htm, 12.8.2010 tarihinde indirildi, İngilizce)

Ekstremist iddiaya karşı argüman

Militan cihat ve terör saldırıları İslam'a aykırıdır

Müslüman din âlimleri, militan cihadın sadece belli ve gayet dar sınırlandırılmış şartlarda caiz olduğunu vurgulamaktadır. Bu, örneğin bir dış saldırı halinde savunma hali için geçerlidir. Cihat kesinlikle saldırı amaçlı, intikam için veya sivillere karşı yapılamaz. Usama Bin Ladin'in "Yahudiler ve Haçlılara Karşı Cihat için İslamî Dünya Cephesi" çağrısı Müslüman hukuk âlimleri arasında geçersizdir. Bin Ladin bir terör ağının lideri olup, ilâhiyat yönünden bir uzmanlığı yoktur. Kendisi, ne ilâhiyatçı vasfına, ne de İslam adına cihat çağrısı yapacak dinî otoriteye sahiptir. Bu nedenle, Müslüman din âlimlerinin çoğu 11 Eylül 2001 tarihli saldırıları reddetmektedirler, zira İslam hem cinayeti hem de intiharı yasaklar.

Müslüman dünyasından düşünceler

"Eminiz ki, bu cinayetler ne İslam ile bağdaşır, ne de dinimizden her ne şekilde olursa olsun bu tür kötülükleri mazur gösterecek bir gerekçe çıkarılabilir. Müşterek görüşümüz odur ki, Londra'daki bombalı saldırıları yapanlar hiç bir şekilde şehit sayılamaz."

("Muslim Council of Britain" inisiyatifi ile din alimleri tarafından 15.7.2005 tarihinde yayımlanan, 7.7.2005 tarihinde Londra'da vuku bulan bombalı saldırılara ilişkin deklarasyon, İngilizce)

"İslam, hiç bir şart altında terörizme ve sivillerin öldürülmesine izin vermez. Terörizm İslam'ın prensiplerine direkt olarak karşı gelmektir. Müslümanların büyük bir çoğunluğu bu prensiplere riayet eder. Bizler, terör ve şiddet saçan ve İslam'ın öğretisini – suçsuz komşu ve hemşeriler zararına – çarpıtan bu küçük bir Müslüman azınlığın şiddet uygulamalarını kınıyor ve nefretle anıyoruz."

(The Topkapı Declaration, İstanbul 2.7.2006, İngilizce)

Özgürlükçü demokratik anayasal düzen

Herkes, yaşama ve bedensel bütünlüğünün korunması hakkına sahiptir.

(Anayasa – GG – madde 2 fıkra 2 cümle 1)

Katil ömür boyu hapis cezası ile cezalandırılır.

(Ceza Kanunu – StGB – madde 211)

Almanya Federal Cumhuriyeti anayasası dinin özgürce seçilebileceğini garanti eder. Bu, hiç bir dini topluma ait olmamayı da kapsar. Cinayet, sözde dinî sebeplere de dayansa cezalandırılır.

Ekstremist iddia

İslam'dan çıkma (irtidâd) halinde ölüm cezası

Müslüman hukuk âlimlerinin tarihî ifadelerine göre, İslam'dan çıkıp başka bir dine geçmek isteyen Müslümanların ölümle cezalandırılması gerektiği iddia edilmektedir.

"Hanefi mezhebi uleması, (daha önce Müslümanken) İslam'dan dönen bir kişinin öldürülmesi gerektiği hususunda hemfikirdirler (...)."

(Almanca islamist internet sayfası, 2.6.2008 tarihinde indirildi)

Ekstremist iddiaya karşı argüman

Özgür din tercihi İslam'da da vardır

İslam'dan çıkma (irtidâd) konusunda günümüzün Müslüman mütalaaları, İslam dininden çıkmanın "inançsız olmak" olarak değerlendirilmemesi ve cezalandırılmaması yönündedir. Yahudilik veya Hristiyanlığa geçişe izin verildiği vurgulanmaktadır.

Müslüman dünyasından düşünceler

"İslam'dan Hristiyanlık veya Yahudiliğe geçiş, ne inançsız olmak ne de mülhitliktir. İslam bu iki dini kaldırmamıştır. Ancak, din değiştirenin Muhammed'in peygamberliğini ve İslam'ın semavî bir din olduğunu kabul etmesinin devamını şart koşar."

(Gamal Al-Banna: www.akherkhabar.net, 18.6.2010 tarihinde indirildi)

Özgürlükçü demokratik anayasal düzen

Herkes, yaşama ve bedensel bütünlüğünün korunması hakkına sahiptir.

(Anayasa – GG – madde 2 fıkra 2 cümle 1)

"İnanç, vicdan özgürlüğü, ve dinî ve dünyevî görüş özgürlüğü dokunulmazdır. Dinin serbestçe icrası sağlanır."

(Anayasa – GG – madde 4 fıkra 1 ve 2)

Katil ömür boyu hapis cezası ile cezalandırılır.

(Ceza Kanunu – StGB – madde 211)

Almanya'da düşünce ve basın özgürlüğü temel haktır. Sansür yapılmaz. Dinî konularda farklı düşüncelere, sanatsal ifade türleri de dahil olmak üzere, tahammül edilmesi gerekir. Şiddet çağrıları yasaktır ve cezalandırılır.

Ekstremist iddia

İslam'a hakaret edenlerin öldürülmesi gerektiği iddiası

Bilhassa 2006 senesinde yaşanan karikatür hadisesinde, Allah, İslam veya peygamber Hz. Muhammed'e hakaret eden kişilerin öldürülmesi caizdir iddiaları yükselmişti. Bu tür bir yazıyı, 2006 senesinde alman trenlerine saldırı yapmak isteyen "bavul bombacıları" gerekçe olarak kullandı. Özellikle terör ağı "El Kaide" batı devletlerini defalarca kasıtlı olarak İslam'ı karalamakla suçladı ve bundan kendisine Müslümanları Avrupa'da saldırılar yapmaya çağırma hakkı çıkardı.

"Bilin ki, Allah'a, peygambere veya dine hakaret edenler dinsiz [kâfir] ve dinden çıkmadır [mürtet]. Bunu şaka olsun diye mi yoksa tamamen inanarak mı söylediği, caiz olduğunu mu düşündüğü yoksa öfke veya ruhi sıkıntı içinde mi söylediği farketmez. Bu nedenle kanı ve malı [öldürülmesi veya malına el konulması], helaldir. İslam mensubu olup olmaması (...), erkek veya kadın olması farketmez."

(Abu Muhammad al-Maqdisi: "Das gezogene Schwert dem Schmäher des Herrn, des Glaubens oder des Propheten", internet versiyonu, 12.8.2010 tarihinde indirildi, Almanca)

"Dininiz için ayağa kalkıp, Allah'a küfredip peygambere hakaret edenleri öldürmenizin zamanı geldi."

(Mustafa Abu al-Yazid, "Dünya Müslümanlarına" yöneltilmiş 5.9.2008 tarihli bir çağrıdan, Arapça)

Ekstremist iddiaya karşı argüman

Sözde dinsel sebepler şiddeti meşrulaştırmaz

Hz. Muhammed veya dinî sembolleri konu alan karikatürler ve eleştirici ifadeler çok sayıda Müslüman tarafından İslam'a hakaret olarak algılanmaktadır. Ancak, bu tasvirlere reaksiyon olarak yapılan şiddet ve taşkınlık içeren gösteriler veya öldürme çağrıları kınanmaktadır.

Müslüman dünyasından düşünceler

"Bizler, anlaşılmaz ve hatta adiyane düşünceler ve inanışların gittikçe arttığı bir dünya ile barış içinde yaşamak istiyoruz. Ancak bu, Müslümanlara karşı yapılan ırkçı ifadeleri hoşgördüğümüz anlamına gelmez. Fakat Müslümanların bu teşebbüslere reaksiyon olarak gerçekleştirdikleri ekstremist eylemleri de kararlı bir şekilde reddediyoruz.

(Ali Gum'a, Mısır Cumhuriyeti başmüftüsü, http://alimamalallama.com/article.php?id=141, Arapça, 22.7.2010 tarihinde indirildi)

Özgürlükçü demokratik anayasal düzen

Herkes, düşüncelerini sözle, yazıyla ve resimle özgürce ifade etme ve yayma hakkına sahiptir (...). Basın özgürlüğü ve haber verme özgürlüğünün (...) kullanılması sağlanır. Sansür yapılmaz.

(Anayasa – GG – madde 5 fıkra 1)

Herkes, yaşama ve bedensel bütünlüğünün korunması hakkına sahiptir.

(Anayasa – GG – madde 2 fıkra 2 cümle 1)

Her kim kamu huzurunu bozacak şekilde, halkın belli kısımlarına karşı nefret duyguları yaratacak kışkırtmalar yaparsa veya şiddet veya keyfi uygulamalar talep ederse (...), üç ay ila beş yıl arasında özgürlük cezası ile cezalandırılır.

(Ceza Kanunu – StGB – madde 130 fıkra 1)

Ekstremist iddialara ilişkin açıklamalar

Kişiler

Aulaki — **Anwar Nasser al-Aulaki**, (1971 doğ.) Yemen ve amerikan vatandaşı, ABD'de kendi kendini yetiştirmiş vaiz. 11 Eylül 2001 saldırılarına katılanların üçü onun vaazlarını dinlemekteydi. Bir çok teröristi saldırılar yapmaya teşvik etmiştir. İnternetin Bin Laden'i olarak tanınmakta olup Yemen'de yaşadığı söylenmektedir.

Bin Baz — **Abd al-Aziz ibn Baz** (1910-1999) Suudi Arabistan'ın en yüksek din âlimlerinden biriydi ve 1994 yılında Başmüftü oldu. Selefiliğin öncülerinden biridir. Yazıları, selefiler arasında günümüze kadar popüler olup Almanca'ya da çevirilmiştir.

Hocaoğlu — **Cemaleddin „Hocaoğlu" Kaplan** (1926-1995) Türkiye kökenli. „Hilafet Devleti" isimli islamist örgütün kurucusu ve lideriydi ve kendisini Müslümanların dünya çapında ruhani ve dünyevi lideri (Halife) ilan etmişti. Hilafet Devleti Almanya'da 2001 yılı Aralık ayında yasaklandı. Örgütün „Ümmet-i Muhammed" isimli bir yayım organı bulunmaktaydı.

Maqdisi — **Abu Muhammad al-Maqdisi** (1959 doğ.) İslamist terörizmin (Cihadizm) lider ideologlarındandır. Yazılarıyla, 2006 yılında ölene kadar Irak El Kaide örgütünün lideri olan terörist Abu Musab al-Zarqawi'nin manevi danışmanı olmuştu. Maqdisi Ürdün'de kalmaktadır.

al-Omar — **Abd al-Rahman Hammad al-Omar** (muhtemelen 1935 doğ.) Suudi Arabistanın Riyat şehrinde teoloji profesörü olarak ders verdi ve selefiliğin ilk temsilcilerindendi. „Gerçeğin Dini" isimli islamist eseri (tahminen 1975 yılında yayımlandı) bir çok dile çevirilmiştir.

asch-Schiha — **Abd ar-Rahman asch-Schiha**, muhafazakar islamcı ve islamist yazıları ile tanınan Suudi Arabistan'lı bir yazar. „İslam'ın Himayesinde Kadınlar" isimli eseri (2003 yılında Riyat'ta yayımlandı) 2009 Ocak ayında Federal Kontrol Dairesi tarafından, şiddete teşvik edici ve kadınları aşağılayıcı bulunarak, gençliğe zararlı eserler listesine alındı.

al-Yazid — **Mustafa Abu al-Yazid** (1955-2010) Mısır kökenli olup „El Kaide" terör ağının lider kadrosundaydı. Pakistan'da öldürülene kadar örgütün finans şefi olarak kabul ediliyordu.

Zallum — **Abd al-Qadim Zallum** (1925-2003) 1977 ila 2003 yılları arasında, Almanya'da 2003 yılı Ocak ayından beri yasak olan Hizb-ut Tahrir (HuT) örgütünün lideriydi.

Ekstremist iddialara ilişkin açıklamalar

Örgüt

Hizb-ut-Tahrir
„Kurtuluş Partisi" (HuT) dünya çapında bir halifelik kurup İslam Hukuku uygulamayı hedefleyen islamist bir örgüttür. 1952 yılında Taqi ad-Din an-Nabhani tarafından doğu Kudüs'te kuruldu. Hizb-ut-Tahrir Almanya'da 2003 yılı Ocak ayında, amaçlarına ulaşmak için şiddeti tasvip ettiği için yasaklandı.

Yayım organı

Ümmet-i Muhammed
Türkçe olarak çıkan bu haftalık dergi Almanya'da yasaklanan „Hilafet Devletinin" yayım organıydı (bkz. Hocaoğlu).

Ekstremist iddialara karşı argümanlara ilişkin açıklamalar

Kişiler

Abdel-Karim
Khalil Abdel-Karim Kahire'li avukat ve yazar. İslamist Müslüman Kardeşler örgütünün militanı olarak 1960'lı yıllarda tutuklanmıştı. Düşünce özgürlüğü ve modern ve sosyal adaletli bir İslam için çalışmaktadır.

Abdillah **Masykuri Abdillah** Jakarta'da Syarif Hidayatullah State Islamic University (IUN) bünyesinde İslamî hukuk ve siyasal felsefe profesörüdür. İslamî ülkelerin anayasal tarihi konulu araştırmalar yapmakta ve Endonezya'da Nahdlatul Ulama (NU) isimli dünyanın en büyük islamî derneğinin idareci üyesidir.

Aslan **Reza Aslan** (1972 doğ.) İran kökenli Amerikan gazeteci ve dinbilimci. En önemli eseri olan „Kein Gott außer Gott" isimli kitabı (2005 yılında yayımlandı) 13 dile çevrildi.

Banna **Gamal al-Banna** (1920 doğ.) Mısır'lı islam dinbilimcisi, gazeteci ve sendikacı. Kesinlikle hümanist ve lâik bir İslam anlayışı taşımaktadır.

Bencheikh **Sohaib Bencheikh** (1961 doğ.) Fransa'da yaşayan bir islamî ruhanî lider ve yayımcı. Doktoralı islam dinbilimci 1995 yılında Marsilya başmüftüsü oldu ve reformcu İslam düşüncesini savunmaktadır.

Fadl **Khaled Abou El Fadl** (1963 doğ.) University of California, Los Angeles (UCLA) bünyesinde İslam hukuku, insan hakları ve uluslararası güvenlik profesörüdür.

Fangary **Ahmad Shauky El Fangary** (1925 doğ.) Mısır'lı hekim ve yazar. Kuveyt'te yaşamaktadır. İslam ve İslam kültürü konularında eserleri vardır. Eserlerinde, toplumsal modernleşmenin önündeki engelleri inceler.

Gum'a **Ali Gum'a** (1952 doğ.) Mısır'lı başmüftü ve geleneksel sünni İslam'ın en ileri gelen âlimlerinden biri. Özellikle İslam hukukuna ilişkin beyanları ünlüdür.

Khan **Muqtedar M. A. Khan** (1966 doğ.) University of Delaware (ABD) bünyesinde Uluslararası İlişkiler dersleri vermektedir. Hindistan kökenli islambilimci ve politolog. Modern ve demokratik bir İslam için çalışmaktadır.

Mernissi **Fatima Mernissi** (1940 doğ.) Fas'lı bir sosyologdur. Rabat Üniversitesinde sosyoloji dersleri vermekte ve İslam'da kadının rolünü araştırmaktadır.

Ekstremist iddialara karşı argümanlara ilişkin açıklamalar

Nusair **Amina Muhammad Nusair** Kahire'de al-Azhar Üniversitesi Tarih Fakültesinde dekandır. Kadınların dinî ve toplumsal konumu konularında eserleri vardır.

Örgütler

British Muslims for Secular Democracy (BMSD)
2008 yılında kuruldu, Büyük Britanya'da yaşayan seküler Müslümanları bir çatı altında toplar. Bu inisiyatif, Büyük Britanya'da Müslümanların dinî beraberliği ve sivil toplumsal ve demokratik yapılanmasını amaçlamaktadır.

Deutsche Islam Konferenz (DIK)
2006 yılında Federal İçişleri Bakanlığı tarafından Alman devleti ile Müslüman kuruluşlar ve kişiler arasında bir diyalog kurmak üzere yaşama geçirilmiş olup bilgi alışverişi, uygulamaya yardımcı olacak tavsiyeler geliştirilmesi ve toplumsal beraberlik ve uyumu destekleyecek projeler başlatılması amaçlarına hizmet eder.

Muslim Council of Britain (MCB)
1997 yılında kuruldu, Büyük Britanya'daki Müslüman derneklerinin en büyük çatı örgütü olup 500 üzerinde üyesi vardır. Kamu yararına çalışan bir örgüt olan MCB, Büyük Britanya'da İslami konularda merkezî bir çıkarlar temsilcisi ve muhatap işlevlerini üstlenmiştir.

Yayın

The Topkapı Declaration
„Topkapı Bildirgesi", Avrupa'daki Müslümanlara yöneltilmiş 11 madde içeren bir demokrasi ve çoğulculuk çağrısıdır. Ürdün kralı II. Abdullah'ın inisiyatifi üzerine hazırlanıp 9.11.2004 tarihinde ilan edilen „Amman Message" isimli bildirgenin devamı mahiyetindedir. „Topkapı Bildirgesi", Bosna Hersek başmüftüsü Mustafa Cerić inisiyatifi ile hazırlandı. 2 Temmuz 2006 tarihinde İstanbul'da açıklandı ve dünya çapında kabul gördü.

Senatsverwaltung für Inneres und Sport
Abteilung Verfassungsschutz

Postfach 62 05 60, 10795 Berlin
Tel (030) 90 129 - 440
www.verfassungsschutz-berlin.de
info@verfassungsschutz-berlin.de

Gestaltung / Gregor Diessner
Druck / Mercedes Druck

Redaktionsschluss / Dezember 2010
Erstauflage / Januar 2011